

к. 46,
3 (XXXVI.)

-3-

посланици с саворниците не сме извѣстни, но това знаем,
което сме чували поскѣ отъ Къня Тимовъ, Гошо Велик-денъ
наша поиска, споредъ обичаите на турците, да оустане
за празниците, които Българе имало саворници по Вла-
диците работи. Българите арбоджии не наша, се то
ще изостае отъ савора, но с условие - да оустанимъ и тур-
ците. Наша откара тая милост за турците, и Бл-
гарите останахъ въ савора заедно съ другарите си турци
и правихъ Велик-денъ въ савора. Наскоро сѣдѣ това на-
сѣдѣ турски байрактъ, тогава наша поиска да
оустани само турците за байрактъ, но турците отъ своя
страна откара да изостае отъ савора, до като, пошарѣ
не пускахъ Българите. Борбата не се свърши само съ
това - саворниците мавтарите, напротивъ тѣ се охвѣ-
риха още повече и отъ частна борба зела характеръ
на народна. Българите захванахъ да искаатъ не само исла-
данство и Кесриата отъ Мърново, но и да го заимстватъ
съ Българинъ владикъ. Махзарите избѣгахъ въ Ц-градъ до
Патриаршията и правителството, кѣто градъ, най-послѣ
правителството въ принудено да прати комиссия въ Мър-
ново, да изследува работата. Мърново тогава съставляваше
частъ отъ Видинскій Еалетъ, за това и комиссията
доде отъ Видинъ, мѣжду комиссарите е билъ и Мисама-
Ефенди, съветникъ Рускии Валисъ и Великъ Десиръ,
прочутии Български Борнактъ (2) Комиссията изследу-
вала работата и саворниците, кѣто и другите противъ

С